

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Milenou Hoškovou Sedlákovou ve věci žalobce: **Mgr. Petr Fišer**, insolvenční správce dlužníka I. G., IČ XXXXX, se sídlem XXXXX, IČ 49477528, se sídlem Benešovo nábř. 3954, 760 01 Zlín, zastoupen Mgr. Radimem Janouškem, advokátem se sídlem Olomouc, Šantova 2, proti žalovanému: **COXYS - Biopaliva s.r.o.**, IČ 28018796, se sídlem Tylova 2270/4, 350 02 Cheb, zastoupen JUDr. Miroslavem Bukovjanem, advokátem se sídlem Jánské nám. 266/6, 350 02 Cheb, o zaplacení částky 366.000,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o:

- I. Žaloba o zaplacení částky 366.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení jdoucím od 13.11.2009 do zaplacení se z a m í t á.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce na náhradě nákladů řízení 70.199,24 Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Plzni na náhradě nákladů řízení 6.780,- Kč, do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

Žalobce se svojí žalobou podanou u zdejšího soudu dne 6.9.2012 jakožto insolvenční správce úpadce: I. G., IČ XXXXX, domáhal zaplacení částky 366.000,- Kč s příslušenstvím do majetkové podstaty úpadce, neboť usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 29.12.2011 č.j. KsBR 29 INS 11947/2011-A-16 byl zjištěn úpadek dlužníka, na jeho majetek prohlášen konkurz a žalobce byl ustanoven insolvenčním správcem dlužníka. V rámci zjišťování

majetkové podstaty dlužníka insolvenční správce zjistil, že dlužník uzavřel se žalovaným kupní smlouvu, jejímž předmětem byla koupě stavebního objektu trafostanice v Tlumačově a dále přeúčtování projektové dokumentace k této trafostanici. Dohodnutá kupní cena byla žalovanému fakturována fakturou č. 2009013 ze dne 12.10.2009 na částku 48.790,- Kč (přefakturování projektové dokumentace), byla splatná 12.11.2009 a dále fakturou č. 2009014 ze dne 12.10.2009 znějící na částku 317.210,- Kč (kupní cena za trafostanici) taktéž s datem splatnosti 12.11.2009. I když insolvenční správce žalovaného dopisem ze dne 22.5.2012 vyzval, aby kupní cenu uhradil, žalovaný ji neuhradil a bránil se tím, že kupní cena již byla uhrazena, a to v plné výši, započtením vzájemných pohledávek s dlužníkem dohodu. K tomuto přiložil zápočet pohledávek ze dne 20.1.2011 a 11.1.2011 pod č. ID-2011-0032, ID-2011-0024. Dlužník však insolvenčnímu správci sdělil, že podpisy na těchto listinách nejsou jeho podpisem, dle tvrzení dlužníka k zápočtu vzájemných pohledávek nedošlo, a proto žalobce podává tuto žalobu.

Ve věci byl dne 2.10.2012 vydán platební rozkaz č.j. 45Cm 204/2012-15, který byl napaden včasným odporem žalovaného, který se bránil shodně, jak uváděl i žalobce, co se týče reakce na výzvu žalobce k zaplacení kupní ceny. Žalovaný oproti tomu ještě doplnil, že původně si předmětnou trafostanici chtěl koupit dlužník sám, za tímto účelem si ostatně vzal úvěr, který však nebyl vzhledem k finanční situaci schopen splácet, a proto se dohodl se žalovaným, že žalovaný doplatí zůstatek úvěru a fakturu na částku 117.140,- Kč, kterou vystavila společnost PERFECT spol. s r.o., která představovala doplatek za trafostanici, kterou původně skutečně dlužník objednal. Ta část úvěru, která již byla dlužníkem z jeho vlastních prostředků uhrazena, bude započtena na již existující dluh dlužníka vůči žalovanému a o tuto částku bude dluh ponížen. Žalovaný oproti tomu měl převzít do svého vlastnictví následně předmětnou trafostanici a kabel. Je pravdou, že tato smlouva byla uzavřena ústně. Žalovaný pouze podotkl, že původně tyto věci byly skutečně zahrnuty do majetkové podstaty dlužníka s tím, že však žalobce tyto věci z majetkové podstaty vyjmul a uznal nárok žalovaného z titulu vlastnictví. Řízení o incidenčním sporu 29 ICm 1406/2012 bylo následně zastaveno. Tato ústní ujednání byla naplněna, když dlužník vystavil žalovanému fakturu č. 2009013 na částku 48.790,- Kč a fakturu č. 2009014 na částku 317.210,- Kč a k úhradě těchto částek došlo započtením vzájemných pohledávek ze dne 20.1.2011 a 11.1.2011. Není pravdou, že podpis dlužníka na těchto listinách není pravým podpisem I. G., k tomu žalovaný následně navrhl znalecký posudek, poukázal na to, že sám dlužník v seznamu majetku včetně pohledávek uvádí, že neeviduje k datu 22.6.2011 žádné dlužníky, tj. že nemá žádné pohledávky (tudíž ani vůči žalovanému). Žalovaný navrhl ještě důkaz výsledkem svědkyně P. (účetní) a účastnický výslech E. K. (jednatele žalovaného), který zároveň s dlužníkem listinu o zápočtu podepisoval v Tlumačově.

Soud má za prokázány následující skutkový stav: usnesením Krajského soudu v Brně č.j. KSBR 29 INS 11947/2011-A-16 ze dne 29.12.2011 bylo prohlášeno, že I. G., IČ XXXXX, s místem podnikání Tlumačov, Sportovní 561, je v úpadku, na majetek dlužníka byl prohlášen konkurz a insolvenčním správcem byl ustanoven žalobce. Při jednání mezi dlužníkem a insolvenčním správcem dne 16.5.2012 dlužník vůči správci prohlásil, že podpis na listině označené ID-2011-0024 (mělo se jednat o zápočet pohledávek) a ID-2011-0032 (taktéž se jedná o zápočet) nejsou jeho pravými podpisy. Proto se insolvenční správce obrátil na žalovaného, aby žalovaný doložil příslušné doklady o úhradě fakturovaných částek za trafostanici (usnesení, zápis o jednání, tvrzení o učiněné výzvě). V reakci na tuto výzvu, ve které žalovaný potvrzuje, že ji převzal 4.5.2012, uvádí, že faktury za trafostanici byly dlužníku žalovaným řádně uhrazeny formou vzájemných zápočtů, které žalovaný k tomuto dopisu ze dne 7.5.2012 připojil (reakce na výzvu insolvenčního správce). Soud provedl důkaz

fakturou č. 2009014, která zní na částku 317.210,- Kč, kterou měl žalovaný uhradit dlužníku I. G. do 12.11.2009 s tím, že jako předmět fakturace je uváděna trafostanice Tlumačov – záloha na stavební objekt trafostanice v Tlumačově a dále fakturou č. 2009013, kterou měl žalovaný uhradit I. G. do 12.10.2009 z titulu přeúčtování projektové dokumentace týkající se trafostanice v Tlumačově (faktury). Dále soud provedl důkaz zápočtem pohledávek ID-2011-0024, ze kterého vyplývá, že tato listina byla uzavřena mezi dlužníkem a žalovaným dne 11.1.2011 a předmětem je dohoda v souladu s ustanovením § 358 a 364 obchodního zákoníku, v jeho znění účinném do 31.12.2013, kdy se dohodou započítávají částka z faktury 20990008 (2009014) I. G. ve výši 317.210,- Kč oproti pohledávkám 30920185 a 30920186 ve výši 178.030,- Kč a 139.180,- Kč tak, že po zápočtu nezbývá k vzájemné úhradě ničeho. Tato listina byla podepsána za společnost COXYS-Biopaliva jednatelům žalovaného E. K., který potvrdil, že pokud se jedná o zápočty, ty byly podepsány všemi podepisujícími osobami naráz, nejednalo se o korespondenční uzavření této dohody s tím, že zápočet byl vyhotoven minimálně ve dvou kopiích tak, aby každá ze stran obdržela originál. Vyslýchaný jednatel se ve svém účastnickém výsledku vyjádřil i k okolnostem uzavření této dohody s tím, že shodně se vyjádřila i svědkyně L. P., účetní žalovaného, která uvedla, že podpis pod razítkem žalovaného je jejím podpisem z titulu vystavující osoby. Uvedla, že k podpisu zápočtu nedošlo vyloženě před její osobou, má za to, byť si není pro odstup času jista, že pouze připravila doklady, nemůže však ani vyloučit, že pan G. podepsal zápočet přímo před jejíma očima. Jak účastník pan K., tak svědkyně P. v této věci obdobně vypovídali i na Policii ČR, účastník E. K. poukázal na to, že policisté byli i ve Zlíně a prohledávali účetnictví pana G.. To samé platí i pro druhý ze zápočtů označený číslem ID-2011-0032 ze dne 20.1.2011, kdy se k započtení střetává faktura 20900164 (2009013) I. G. na částku 48.790,- Kč s pohledávkou 30920186 za I. G. ve shodné výši, takže po zápočtu si účastníci vzájemně ničeho nedluží (zápočet, svědecký výsledek, účastnický výsledek žalovaného). Vzhledem ke zpochybnému podpisu ze strany dlužníka byl vypracován znalecký posudek z oboru písmoznalectví, a to znalcem JUDr. Jiřím Strakou s tím, že znalec při posouzení podpisů na shora uvedených zápočtech uvedl, že za kolonkou „převzal doklad – zboží“ jsou uvedeny podpisy, u nichž však není schopen s ohledem na kvalitu a rozsah znaků rozhodnout ani v rovině pravděpodobnosti, zda se jedná či nejedná o vlastní podpisy dlužníka I. G. (znalecký posudek). Ze seznamu majetku včetně pohledávek dlužníka I. G., který byl přílohou k návrhu, vyplývá, že dlužník sám dne 22.6.2011 prohlásil, že nemá žádné dlužníky (prohlášení). Ze zprávy Krajského soudu v Brně ze dne 25.9.2015 pak vyplývá, že v insolvenčním řízení dlužníka byly zahájeny dva incidenční spory, oba ve věci žalobce COXYS-Biopaliva s.r.o., IČ 28018796, proti žalovanému Mgr. Petru Fišerovi, jakožto insolvenčnímu správci dlužníka s tím, že obě řízení byla již pravomocně zastavena. Nad to ještě žalovaný doložil výdajový pokladní doklad č. 30920185 na částku 178.038,- Kč, když tato pohledávka vznikla tím, že I. G. hradil z tržeb žalovaného své soukromé platby v této úhrnné výši a dále výdajový doklad č. 30920186, kdy I. G. hradil briketami z majetku žalované své dluhy vůči firmě BRIKLIS spol. s r.o., čímž uhradil z majetku žalované část dluhu společnosti BRIKLIS spol. s r.o. na pořízení lisovacího stroje a poté, co tyto skutečnosti byly objasněny, došlo k zaúčtování vnitřního výdajového dokladu 30920186 ze dne 31.12.2009 a ten byl potom ve výši, ve které se započítávané pohledávky kryly, uhrazen započtením. (Tvrzení žalovaného, výdajové doklady). Z účetních knih zápočet v částce 317.210,- Kč vyplývá (hlavní kniha žalovaného ze dne 22.6.2016), a dále je zřejmé, že žalobce neměl žádné pohledávky, a to ani za žalovaným, toto vyplývá pak i z přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2009 (přiznání). Soupis majetkové podstaty dlužníka původně pod položkou 15 trafostanici obsahoval s tím, že následně dle tvrzení žalovaného, které nebylo žalobcem zpochybnováno, došlo k zastavení incidenčního sporu a skutečně vlastníkem trafostanice byl uznán žalovaný. Soud pro nadbytečnost pak zamítl návrh na připojení trestního spisu, neboť mezi účastníky nebylo sporu o tom, že listina označená

jako vzájemný zápočet existuje, žalovaný pouze sporoval její podpis, a to z důvodu nadbytečnosti.

Soud má tak za prokázané, že ze shora uvedených dohod o zápočtu vyplývá vůle obou dvou stran k započtení vzájemných pohledávek, které tímto započtením zanikly. Jednalo se o zápočet dohodou podle § 364 obchodního zákoníku, v jeho znění účinném do 31.12.2013, s tím, že se jedná o ustanovení dispozitivní, kdy na základě dohody stran lze započítat jakékoli vzájemné pohledávky, když tyto pohledávky nejsou z možnosti započtení vyloučeny. Znaleckým posudkem JUDr. Straky nebylo prokázáno, že úpadce tyto dohody o zápočtu podepsal, tvrzení žalovaného o tom, že před očima jednatele žalovaného pan G. tyto listiny podepsal, nebylo tímto znaleckým posudkem ani vyvráceno. Soud proto vycházel i z dalších tvrzení a hodnotil důkazy jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech, a dospěl k závěru, že má za prokázané, že tyto dohody o zápočtu úpadce skutečně vlastnoručně podepsal, a to ve stejném okamžiku, resp. v jeden den, jakožto jednatel žalovaného, což vyplynulo z účastnického výsledku žalovaného. Tomu odpovídá i skutečnost, že úpadce za žalovaným po tomto datu neevidoval žádné pohledávky (prokázáno přiznáním k dani za příslušný rok 2009, tak z přílohy, která byla přílohou k insolvenčnímu návrhu, ve které sám I. G. uvádí, že nemá žádných pohledávek). Ostatně skutečnost, že trafostanice je ve vlastnictví žalovaného, byla uznána i insolvenčním správcem a z tohoto důvodu byl původně vedený indidenční spor zastaven. Soudu proto žalobu v celém rozsahu zamítl, když žalobce neprokázal, že má proti žalovanému pohledávky, které v žalobě tvrdil.

Výrokem II. bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení dle § 142 o.s.ř. Žalovaný jakožto procesně úspěšný účastník má právo na plnou náhradu nákladů řízení proti žalobci, tyto náklady řízení jsou tvořeny odměnou za 5 úkonů právní pomoci po 9.780,- Kč (převzetí a příprava, odpor plus odůvodnění odporu, účast při ústním jednání dne 23.6.2016 od 12:00 do 14:15 hod., tj. 2 úkony a dále dne 10.7.2017). K těmto 5 úkonům právní pomoci je nutné připočítat k tomu příslušných 5 režijních paušálů po 300,- Kč, dále 12 půlhodin promeškaného času po 100,- Kč za promeškaný čas za cesty k těmto ústním jednáním a zpět s tím, že vše vyplývá z vyhlášky č. 177/1996 Sb. Podle této vyhlášky náleží k náhradě též náhrada hotových výdajů podle § 13, tj. cestovné za tyto cesty z Chebu do Plzně a zpět v délce 200 km, když za jízdu v roce 2016 má žalovaný nárok na 1.137,60 Kč a za rok 2017 na 1.146,07 Kč. K těmto částkám je nutné dále připočítat též 21% DPH podle § 137 o.s.ř., když právní zástupce žalovaného prokázal, že je plátcem této daně. K této částce je pak nutné připočítat ještě zálohu zaplacenou žalovaným na znalecký posudek v částce 5.000,- Kč. Výrokem II. tak byla žalobci jakožto procesně neúspěšnému účastníku uložena povinnost zaplatit žalovanému k rukám jeho právního zástupce (dle § 149 o.s.ř.) na náhradě nákladů řízení 70.199,24 Kč s tím, že lhůta k plnění byla stanovena dle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Výrokem III. pak bylo podle § 148 o.s.ř. podle procesního úspěchu ve věci rozhodnuto, že žalobce jakožto procesně neúspěšný účastník uhradí státu náklady, které stát doposud vynaložil, spočívající v úhradě znalečného, která nebyla pokryta zálohou zaplacenou žalovaným s tím, že soud pouze podotýká, že skutečnost, že insolvenční správce je osvobozen od soudního poplatku, nemá na rozhodnutí podle § 148 o.s.ř. žádného vlivu. Lhůta k plnění byla stanovena taktéž dle § 160 odst. 1 o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení podat k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, odvolání, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí či nařízení exekuce.

V Plzni dne 10. července 2017

JUDr. Milena Hošková Sedláková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Stanislava Beníšková